

1 The משנה at the end of the previous דף said:
 לשמו ושלא לשמו פסול -
 If somebody brings a פסח first having a כוונה of לשמו and then לשמו it is פסול.
 כוונת Rav Papa asks whether the משנה meant that the person had both לשמו ושלא לשמו -
 בעבודה אחת -
 during a single עבודה of the קרבן, and our משנה assumes like ר' יוסי that when a person makes two contradictory statements about an action
 - אף בגמור דבריו אדם נתפס -
 We reckon with both statements regardless of what order he said them in.
 Therefore, in our case, לשמו ושלא לשמו
 - או שלא לשמו ולשמו פסול -
 Regardless of whether the לשמה came first or last, the קרבן would be פסול.
 - או דלמא בשתי עבודות תנן -
 Or - maybe it is talking about having these two כוונות during two different עבודות, in which case even ר' מאיר who generally follows the first of two contradictory expressions, can be the author of our משנה, because within a single עבודה the כוונה שלא לשמה was solely לשמה?

1

משנה
לשמו ושלא לשמו פסול

בעי רב פפא

בעבודה אחת או לא? בשתי עבודות תנן

ר' מאיר תפוס לשון ראשון <i>Within a single עבודה, there was one כוונה of לשמה</i>	ר' יוסי אף בגמור דבריו אדם נתפס <i>We reckon כוונת both</i>
--	--

2 The גמרא presents four proofs:
 First, the line in the משנה about לשמו ולא לשמו must be talking about אחת עבודה because if it were about שתי עבודות, we already covered that case in the earlier part of the הפסח when we spoke about לשמו ושלא לשמו - which means he did one of the עבודות שלא לשמו?
 The גמרא refutes this proof because both lines may be about שתי עבודות, and the סיפא is different than the רישא in that it speaks about having both כוונות DURING one עבודה, ABOUT two עבודות.
 For example - לשמו ולא לשמו - During the שחיטה he had in mind that the שחיטה should be לשמו, and the subsequent זריקה should be שלא לשמו - and the חידוש is that -
 מחשבין מעבודה לעבודה -
 If during one עבודה the כהן had a כוונה שלא לשמה, or another מחשבת כוונה about one of the subsequent עבודות the קרבן would be פסול.

2

1st

סיפא: לשמו ושלא לשמו	רישא: הפסח ששחמו שלא לשמו וקיבל והלך זורק שלא לשמו
MUST BE בשתי עבודות	עבודה ONE
DURING one עבודה ABOUT two עבודות	DURING one עבודה ABOUT one עבודה

מחשבין מעבודה לעבודה

3 Second, the cases of לשמו ושלא לשמו, או שלא לשמו ולשמו must be about one עבודה because if they were about two עבודות, once we learn that doing a first עבודה לשמו and the second עבודה שלא לשמו would make it פסול, it should be obvious that when the first עבודה is לשמו and the second is שלא לשמו, it would be פסול!
 The גמרא answers that it is really talking about שתי עבודות, and even though the case of לשמו ושלא לשמו is unnecessary, the משנה teaches it since it taught the reverse case of לשמו ושלא לשמו which is necessary.

3

2nd

לשמו ושלא לשמו או שלא לשמו ולשמו

MUST BE בעבודה אחת	CANNOT BE בשתי עבודות
-----------------------	--------------------------

once we learn FIRST לשמו is פסול? It's obvious FIRST לשמו is פסול?

איירי דתני לשמו ושלא לשמו תני נמי שלא לשמו ולשמו

4 The Gemara next brings two additional proofs from two parts of the next Mishnah on ע"א ע"א דף, which seem to be referring to a case of עבודה אחת - therefore, we should assume our Mishnah to be speaking of עבודה אחת as well.
 However, the Gemara concludes;
 היא כדאיתא והא כדאיתא -
 The two משניות do not necessarily have to be speaking of the same case -
 The next משנה can indeed be speaking of עבודה אחת, and our משנה can be speaking of שתי עבודות.

4

3&4

2 parts of the next משנה refer to a case of עבודה אחת

~~X~~

הא כדאיתא והא כדאיתא

5 The Gemara goes on to another case of לשמו ולא לשמו. The Halachah is that during the year - any day other than ערב פסח - a קרבן פסח can be brought as a שלמים. However, if he brought it ערב פסח it is פסול, because a קרבן פסח can only be brought on ערב פסח.
 Therefore, the Gemara asks the following Shailah;
 איבעיא להו פסח ששחטו בשאר ימות השנה לשמו ושלא לשמו מהו -
 If a person Shechts a קרבן פסח during the year with both כוונות, does the intention for it not to be a קרבן פסח but a שלמים, make it כשר as a שלמים?

5

לשמו ושלא לשמו

DURING THE YEAR

A קרבן פסח is brought as a שלמים

לשם פסח פסול

איבעיא להו פסח ששחטו בשאר ימות השנה לשמו ושלא לשמו מהו?

6 רב דימי wants to prove that it should be פסול because if mixed כוונות cause the פסח to become פסול on ערב פסח, they should also cause it to become פסול during the year!
 ר' ירמיה refutes this proof because the פסול on ערב פסח is a well established פסול by all קרבנות - a well established פסול by all קרבנות, and therefore strong enough to override a proper כוונה. However, the פסול of לשמו during the year is unique, because there are no other קרבנות where לשמו is a problem, and therefore not strong enough to override the acceptable לשמו.

6

רב דימי פסול

If it becomes פסול on ערב פסח of course it's פסול during the year!

~~X~~

ר' ירמיה

נוהג is ערב פסח on לשמו פסול for all other קרבנות

However Will override

The קרבן פסח during the year is unique because there are no other קרבנות where לשמו is a problem

Won't override

7 Instead, רבא wants to prove that it is כשר because Generally, we say שתמא לשמו קאי - we assume that a קרבן is being brought לשמה, and still when a person Shechts a Korbon Pesach שלא throughout the year, we ignore the שתמא לשמה and say that the כשר is קרבן. Here too we should ignore the explicit כונה in favor of the שלא לשמה!

7

רבא
כשר

Generally, we say...

שתמא לשמו קאי
a קרבן is brought לשמה

<p><i>Still...</i> <i>when a person Shechts a Korbon Pesach שלא throughout the year</i></p> <p>WE IGNORE שתמא לשמה</p> <p><i>In favor of</i> שלא לשמה</p>	<p><i>Here to...</i></p> <p>WE SHOULD IGNORE לשמה (אלם פסח)</p> <p><i>In favor of</i> שלא לשמה (אלם שלמים)</p>
---	--

8 רבא refutes this רביה because דילמא שאני היכא דאמר מוהיכא דלא אמר - Perhaps an explicit כונה לשמה is stronger than the assumption of שתמא לשמה.
In fact, we find this סברא regarding the פסול of לאוכליו - Shechting the פסח for the sake of people who cannot eat it - which is discussed at length on the next Daf.
We would generally assume a קרבן is shechted לאוכליו - for people who can eat it. Yet, although it would be כשר when there is explicit כונה for אוכליו and שלא אוכליו, if the explicit כונה is ONLY לאוכליו it is פסול. This clearly shows that implied כונה is not as strong as explicit כונה.
רבא responds that implied כונה is every bit as strong as explicit כונה, but there IS NO implied כונה to Shecht לאוכליו, since people withdraw their associations with קרבנות all the time.

8

~~רבא~~

דילמא שאני היכא דאמר מוהיכא דלא אמר

<p><i>סמא לאוכליו</i></p> <p>שלא לאוכלין לחוריה</p> <p>פסול</p>	<p><i>Explicit כונה</i></p> <p>ושלא לאוכלין</p> <p>כשר</p>
--	---

רבא

There IS NO שתמא לאוכלין

People withdraw all the time